

POSTANOWIENIE

23 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ireneusz Kunicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 23 kwietnia 2026 r. w Warszawie
zażalenia P.P.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie
z 28 października 2024 r., VII WSC 1/24 (VII Co 1167/22)

na skutek skargi P.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia w pkt 2 z 25 marca 2024 r., VII Cz 21/24

w sprawie z wniosku wierzyciela F. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko dłużnikowi P.P.

o egzekucję,

odrzuca zażalenie.

(E.C.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 28 października 2024 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi -
Południe w Warszawie odrzucił skargę dłużnika P.P. o stwierdzenie niezgodności z
prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z 25 marca 2024 r. oddalającego

zażalenia dłużnika na postanowienie tego Sądu z 27 listopada 2023 r. o odrzuceniu skargi dłużnika na czynność komornika.

Postanowienie wskazane na wstępie dłużnik zaskarżył osobiście zażaleniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu tego nie stosuje się, gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko - radcowski oznacza, że we wskazanym wyżej postępowaniu strony nie mają zdolności postulacyjnej.

Skarżący nie wykazał, aby należał do kręgu osób zwolnionych z przymusowego zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego, które zostały wymienione w art. 87¹ § 2 k.p.c. W konsekwencji jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie o odrzuceniu jego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniesione przez niego osobiście, a zatem przez osobę nieposiadającą zdolności postulacyjnej, podlegało - jako niedopuszczalne - odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

Ireneusz Kunicki

(E.C.)

[a.ł]

